

at vi hele tiden gør opmærksom på, at det er forældrenes ansvar, hvad deres børn ser. Det er forældrenes ansvar at diskutere det med børnene, og det er forældrenes ansvar at sørge for at få slukket fjernsynet, når der kommer ting, børnene ikke må se.

Det er ikke altid, forældrene føler, at de har kunnet opfylde den rolle, men det er i bund og grund kun ved, at det er forældrenes ansvar, vi for alvor får løst de problemer, det ellers ville kunne give. Vi skal hele tiden fra Folketingets side være påpasselige med ikke at give det signal, at lovgiver overtager den rolle. Men vi føler, at udviklingen fra at gå fra filmcensur til et medieråd, der i højere grad virker vejledende, er rigtig, og derfor støtter vi også den side af det.

Så skal jeg bare endelig sige, som flere ordførere også allerede har været inde på, at der for os at se er for mange bemyndigelser i lovforslaget, og det er, uanset om vi diskuterer det her område eller vi diskuterer andre lovområder, principielt betænkeligt, at ministrene modtager for mange bemyndigelser fra Folketinget. Derfor vil vi, som andre ordførere også har tilkendegivet, under udvalgsarbejdet prøve at søge belyst, hvad de bemyndigelser skal bruges til, og se, om vi dog ikke undervejs i behandlingen af lovforslaget kunne få udmøntet flere bemyndigelser i egentlig tekst – om ikke andet så i hvert fald over for udvalget få tilkendegivet, hvad bemyndigelserne skal bruges til.

Når der så senere opstår uenigheder, så kan man jo komme tilbage og se, hvad der blev svaret i sin tid, og det er jo egentlig meget sundt, at Folketinget har den mulighed.

Kulturministeren (Jytte Hilden):

Jeg skal starte med at sige tak til de mange ordførere, som alle har taget opgaven alvorligt, og som har kigget på de to ben, der er i lovforslaget. Jeg synes, at den alvor, som vi alle er gået til opgaven med, tyder på, at hvis vi fortsætter et stykke vej med den demokratiske samtale, så vil vi kunne få et endog meget, meget bredt flertal for en ny filmlov indeholdende både et medieråd og så en eller anden form for struktur.

Jeg vil også godt sige, at jeg forstår alle de ordførere – og det er jo næsten alle – der har sagt, at der er lige lovlig mange bemyndigelser. Det er jeg sådan set enig i, men problemet for os som lovgivere er, hvordan vi kan lave et sæt spilleregler i en verden, der bevæger sig hurtigt, sådan at vi ikke hele tiden skal tilbage til Folketinget. Men jeg vil godt sige til alle ordførerne,

at jeg er meget indstillet på undervejs i udvalgsarbejdet at gå ind og kigge på, om der er ting, som vi allerede nu kan få på plads i forbindelse med den endelige vedtagelse af filmloven. Er der det, så synes jeg, at vi rent faktisk skal gøre det. Og jeg vil også godt sige til ordførerne, at det vil jeg være meget åben over for både i de spørgsmål, der bliver stillet, og med de svar, der bliver givet.

Så skal jeg sige tak til hr. Søren Hansen, og hvis ønsket er at få ordet nordisk ind i § 2, stk. 2, så lad os se, om det ikke også skulle kunne samle et flertal.

Til Venstres ordfører, hr. Hans Christian Schmidt, skal jeg sige tak, fordi man har mindre bekymring end begejstring. Det er jo altid godt, at det positive fylder mest.

Til hr. Torben Rechendorff vil jeg sige, at det er fuldstændig rigtigt, at ideen med det her lovforslag såmænd ikke er at omkalfatre hele filmverdenen, tværtimod. Der er masser af ting, der virker godt, og der er mange ting, som fortsat skal virke godt. Det er et lille stykke bestillingsarbejde med at få en gammeldags filmcensur afskaffet og et nyt medieråd til at virke til gavn for forældre, børn og alle os, der godt kan lide levende billeder, og det er et lille stykke bestillingsarbejde til at få en overordnet struktur i et filmhus og dermed flette og knytte nogle institutioner sammen, som har lange, forskellige historiske traditioner. Det synes jeg vi skal have respekt for, og det har vi også haft i den proces, der er gået forud. Jeg er så lidt fornøjet ved at være blive urskovsbestyrer tillige med alle de andre opgaver, en kulturminister har.

Så skal jeg sige til fru Birgitte Husmark fra SF, at jeg tror, hvis jeg lyttede ret, at også SF vil være med i den samtale om at kunne finde en fælles forståelse for tingene. Med hensyn til den konkrete ændring fra en fifty-fifty-ordning til en 60 pct./40 pct.-ordning så har det – også i forbindelse med de mange kompromiser, som vi har måttet indgå med de mange kræfter, der positivt har været med i debatten – været et klart ønske fra Filminstitutets side. Så hvis det skulle laves om, så er det altså Filminstituttet vi skal hen og snakke med igen. Det ligger altså lige præcis hos kernefolket i denne her lov, at det ønske er blevet fremsat. Jeg spurgte selv til det, da det pludselig optrådte, men det har altså været en del af den fælles snak for at finde et brugbart, hvad skal vi sige, kompromis.

Der er flere, der har været inde på, og det synes jeg er fuldstændig rigtigt, at vi efterhån-